

خندیدن با دیگران امید به زندگی را افزایش می دهد

یک روانشناس اجتماعی معتقد است که خندیدن با دیگران و یادآوری خاطرات خوب، امید به زندگی را در فرد افزایش می دهد.بودویس بازینی محقق دانشگاه آپالاین در نیویورک آمریکا در این باره گفت: خندیدن با دیگران موجب تقویت روابط اجتماعی می شود؛ به نحوی که مشاخره ها و سوء تفاهم های آتی، دیگر قادر به بر هم زدن رابطه ایجاد شده نخواهند بود.او ادامه داد: به عبارت دیگر، با خنده خیلی سریع تر می توانیم از قید و بند گذشته رهایی پیدا کنیم. وقتی با کسی می خندید رابطه ای میان شما و طرف مقابل ایجاد می شود و در آن وقت است که اگر چیزی را به خاطر بیاورید، ولو آن خاطره تلخ بوده باشد با گفتن عبارت " یادش به خیر " خنده شما تشدید می شود.این محقق خاطر نشان کرد: خندیدن با دیگران و یادآوری خاطرات دو نتیجه به دنبال دارد؛ اول این که فرد در بهبود روابط اجتماعی خود تلاش بیشتری خواهد کرد. دوم آن که حس اعتماد در طرفین تقویت می شود.

شاخص های توسعه اجتماعی و بهبود زندگی؛

سن امید به زندگی در زنان ایرانی بیش از مردان است

سال های ۲۰۰۵ تا ۲۰۱۲ به ترتیب ۲٫۹ و ۰٫۸ سال بوده است.

دلایل افزایش سن امید به زندگی در زنان

اما زهرا بهنامی، متخصص رفتارشناسی اجتماعی درباره افزایش سن امید به زندگی در زنان به نسبت مردان به روزنامه ابتکار گفت: در افزایش سن امید به زندگی مسائل مختلفی دخالت دارد که از ان جمله می توان به افزایش بهداشت باروری و نسبت مرگ و میر مادران هنگام زایمان اشاره کرد. وی ادامه داد: از سوی دیگر تحصیل و آموزش زنان در دهه گذشته توسعه بسیاری یافته است و بهداشت در زنان هم در روستاها پیشرفت قابل ملاحظه ای داشته است. به این معنا که روستاها در گذشته از نظر بهداشت وضعیت مناسبی وجود نداشت اما اکنون بهداشت در تمامی کشور به ویژه در روستاها پیشرفت بسیاری داشته است.این کارشناس رفتارشناسی اجتماعی یکی دیگر از عوامل افزایش سن امید به زندگی زنان را مسایل روانی ذکر کرد و افزود: در گذشته زنان به دلیل برخی فشارهای روانی که از سوی همسر و خانواده ها داشتند، مشکلات زیادی را تحمل می کردند اما اکنون فشارهای روانی از این دست کم شده و به همین دلیل مشکلات روانی آنها هم کم شده است.

علل افزایش امید به بقاء

بررسی سن امید به زندگی در جامعه ایرانی نشان می دهد به طور معمول زنان دو سال بیش از مردان عمر می کنند. براساس شاخص های بهداشت و درمان، پیشگیری از بسیاری از بیماری های که در یک مقطع زمانی باعث مرگ و میر می شوند، افزایش مراقبت و دارو درمانی، باعث افزایش زمان بقا یا عمر در یک کشور می شود.دستیابی به آب آشامیدنی سالم، کاهش مرگ و میر، دسترسی به امکانات بهداشتی و درمانی و همچنین ریز مغذی ها، افزایش میزان سواد و سهم زنان در جامعه در پستها و مقام های اجرایی و تصمیم گیری کشور از جمله شاخص هایی است که باعث بالا رفتن سن امید به زندگی و بالا رفتن درصد جمعیت سالمندان در هرم جمعیت کشور شده است. بر همین اساس تا چند سال آینده یکی از مشکلات کشور ایران افزایش جمعیت سالمندان است و پیش بینی می شود تا ۱۵ سال آینده درصد جمعیت این افراد که هم اکنون در درصد است، دو رقیمی به بیش از ۱۰ درصد برسد بنابراین نیاز است که همین امروز برنامه ریزان توجه ویژه ای به این قشر داشته باشند. چنانچه نامین امکانات مراقبتی را برای سالمندان برای دو دهه در نظر نگیریم با نوعی ترازدی انسانی در مورد آنان مواجه می شویم. افزایش سن امید به زندگی هم فرصت است و هم تهدید، فرصت از جهت آنکه دانیای و توانایی به نسل جوان و تهدید از این بابت که اگر انتقال برنامه ریزی لازم برای پوشش آنان انجام ندهند کرامت و ارزش انسانی سالمندان لطمه می بینند و آنان بدون پشتیبانه در جامعه رها می شوند. در هر حال سن امید به زندگی هر چه بیشتر باشد شاخص توسعه انسانی پیشرفت کرده و توسعه اجتماعی نیز در پی دارد. در هر حال باید توانیم دیگر شاخص های توسعه انسانی را هم بهبود ببخشیم تا بتوانیم از نظر رفاه اجاعی جایگاه مناسبی داشته باشیم.

و میر ناشی از بیماری های واگیر مرفق بودهای اما از نظر نسبت تخت بیمارستانی و نیروی متخصص به جمعیت از کشورهای منطقه عقب تر هستیم. وی اضافه کرد: با اقداماتی که در شبکه بهداشتی، درمانی کشور بعد از انقلاب انجام شده است، بسیاری از بیماری های واگیر کنترل شد، مرگ و میر نوزادان و کودکان کاهش یافت، شاخص سن امید به زندگی از ۵۷ سال به ۷۲ سال افزایش یافت و از این نظر نسبت به کشورهای منطقه وضعیت ایران مناسب تر است. وزیر بهداشت با اشاره به اینکه نسبت تعداد پزشک به جمعیت نیز در کشور ایران ۱٫۲۸، پزشک به ازای هزار تن است، تصریح کرد: این در حالی است که این شاخص در کشورهای منطقه بالای ۲٫۵ است. هاشمی گفت: با اجرای طرح تحول سلامت ۵۴۸ هزار زایمان طبیعی رایگان در یکسال گذشته انجام شده است و میزان سزارین در برخی بیمارستان ها از ۹۰ درصد به ۴۰ درصد کاهش یافته است. طی این مدت، میزان واردات دارو ۳۰ درصد کاهش یافت؛ صادرات دارو دو برابر شد و خرید محصولات داخلی در بیمارستان های کشور افزایش یافت. وی در خصوص گسترش خدمات بهداشتی در حاشیه شهرهای نیز تاکید کرد: در طرح تحول سلامت حدود ۹ میلیون حاشیه نشین که در گذشته هیچ خدمات بهداشتی- درمانی نداشتند، صاحب مراکز جامع سلامت شدند و به ازای هر ۱۲۵ تک یک مسئول سلامت در این مراکز تعریف می شود.

رتبه برترین کشورهای خاور میانه

از سوی دیگر منوچهر آراسته، مردم شناس در این باره به روزنامه ابتکار گفت: بر اساس آخرین گزارش سازمان ملل متحد،

زاین بیشترین و آفریقای مرکزی کمترین امید به زندگی را دارند

گروه گزارش – آخرین رده بندی که سازمان ملل متحد بر اساس آمار کشورها ارائه کرده است نشان می دهد که مردم زاین، سوئیس و هنگ کنگ بیشتر از دیگر کشورها امید به زندگی دارند. بر اساس این آمار متوسط سن امید به زندگی در زاین ۸۲٫۷۲ سال است که امید به زندگی زنان ۸۶٫۹۶ سال، و امید به زندگی مردان ۷۹٫۲۹ سال است. در سوئیس هم متوسط سن امید به زندگی ۸۱٫۸۱ سال است که نشان می دهد متوسط سن امید به زندگی مردان ۷۹٫۲۱ و متوسط سن امید به زندگی زنان ۸۴٫۱۲ سال است. اما متوسط سن امید به زندگی ۸۱٫۶۱ سال برای هنگ کنگ است که متوسط سن امید به زندگی مردان در این کشور ۷۹٫۰۴ سال و این رقم در زنان ۸۴٫۳۰ سال است. اما رتبه های ۱۰ تا ۱۶ به کشورهای استرالیا با متوسط سن امید به زندگی ۸۱٫۴۴ سال، ایتالیا به متوسط سن امید به زندگی ۸۱٫۳۷، ایسلند با ۸۱٫۲۸ سال، فرانسه(متروپول) با ۸۱ سال، سوئد با متوسط سن امید به زندگی ۸۰٫۸۸ سال، سنگاپور با متوسط ۸۰٫۶۰ سال و کانادا با متوسط امید به زندگی ۸۰٫۵۰ سال تعلق دارد. ایران هم با متوسط سن امید به زندگی ۷۲٫۰۶ سال در رتبه ۱۰۶ جهان قرار دارد. در ایران متوسط سن امید به زندگی در زنان ۷۳٫۹۱ سال و متوسط سن امید به زندگی در مردان ۷۰٫۲۳ سال است.

پایین ترین سن امید به زندگی

اما اگر به پایین جدول آماری سازمان ملل تگاهی داشته باشیم درمی یابیم که کشورهای چاد، جمهوری دموکراتیک کنگو، سوازیلند، افغانستان، زامبیا، گینه بیسائو، زیمبابوه، سیرالئون، لسوتو و جمهوری ارقیای مرکزی به ترتیب ۱۰ کشوری هستند که پایین ترین نرخ امید به زندگی را دارند. چاد با متوسط امید به زندگی ۴۸٫۵۲ سال، کنگو با متوسط ۴۷٫۴۲ سال، سوازیلند با ۴۷٫۳۶ سال، افغانستان با متوسط امید به زندگی ۴۷٫۲۲ سال، زامبیا با متوسط امید به زندگی ۴۶٫۹۳ سال، گینه بیسائو

با متوسط سن ۴۶٫۷۶ سال، زیمبابوه با متوسط سن امید به زندگی ۴۶٫۵۹ سال، سیرالئون با متوسط امید به زندگی ۴۶٫۲۶ سال، لسوتو با امید به زندگی ۴۶٫۰۲ سال و جمهوری آفریقای مرکزی با متوسط امید به زندگی ۴۵٫۹۱ سال پایین ترین سن امید به زندگی را در جهان دارند.

پیش بینی سازمان ملل

سازمان بهداشت جهانی در پیش بینی که به وسیله یکی از موسسات وابسته خود کرده است تا سال ۲۰۹۹ سن امید به زندگی را در کشورهای مختلف تعیین کرده است. در این پیش بینی ۱۰ کشور نخست از نظر سن امید به زندگی زاین با ۸۴٫۴۶ سال، ایتالیا با ۸۴٫۶ سال، اندوررا با ۸۴٫۲ سال، سنگاپور با ۸۴ سال، هنگ کنگ با ۸۳٫۸ سال، سن مارینو با ۸۳٫۵ سال، ایسلند با ۸۳٫۳ سال، موناکو با ۸۳٫۱ سال، استرالیا با ۸۲ سال و سوئد با ۸۲ سال هستند. در تمامی این کشورها سن امید به زندگی زنان بیشتر از مردان است. همچنین در این پیش بینی که سازمان بهداشت جهانی آنرا منتشر کرده است سیرالئون با ۴۷٫۵ سال متوسط سن امید به زندگی، جمهوری مرکزی آفریقا با ۴۸٫۵ سال متوسط امید به زندگی، کنگو با ۴۹٫۵ سال، سومالی، سوازیلند و گینه بیسائو با ۵۰ سال متوسط امید به زندگی، لسوتو، مالی، چاد با متوسط امید به زندگی ۵۱ سال و آنگولا با متوسط امید به زندگی ۵۲٫۱۰، رتبه اخر از نظر امید به زندگی را دارند. پیش بینی سازمان بهداشت جهانی برای متوسط امید به زندگی کشور ایران تا سال ۲۰۹۹ معادل ۷۳٫۵ سال است که متوسط سن امید به زندگی زنان در این پیش بینی ۷۵ و متوسط سن مردان ۷۲ سال برآورد شده است.

متوسط امید به زندگی از بدو تولد

همچنین بر اساس آمار آژانس اطلاعاتی مرکزی ایالات متحده مشهور به سی آی ای که هر ساله منتشر می کند، متوسط سن امید به زندگی در کشورهای مختلف را بررسی کرده است. در این گزارش متوسط سن امید به زندگی از بدو تولد در کشورهای موناکو با ۸۶٫۷۳ سال، سن مارینو با متوسط ۸۳٫۰۱ سال، اندورا با متوسط ۸۲٫۴۳ سال، زاین با متوسط امید به زندگی از بدو تولد ۸۲٫۲۵ سال، سنگاپور با ۸۲٫۱۴ سال، ایتالیا

کاهش بیماریها و افزایش عمر

سال اعلام کرد ، و گفت که ارتقای شاخص های بهداشتی دراین زمینه اثرگذار بوده است.

معاون وزیربهداشت نیزدراین زمینه می گوید: طی ۴۵ سال گذشته امید به زندگی درایران ۲۲ سال افزایش یافته است.

همچنین رزملک زاده، معاون تحقیقات و فناوری وزارت بهداشت طرح تحول نظام سلامت در کشور را عامل مهمی در ارتقای شاخص های نرخ امید به زندگی دانست و گفت: انجام کارهای تحقیقاتی و پژوهشی می تواند روند تکثیر بیماری ها را کاهش دهد و به ویژه در بیماری های مزمن به گونه ای است که اگر تحقیقات انجام شود و مردم آگاهی زیادی شوند با پیشگیری می توان تا حد زیادی افزایش بیماری های مزمن مانند سکنتهای مغزی، قلبی ونوع دیابت‌ها و بیماری فشار خون را کاهش داد.

وی افزود که ۴۵ سال گذشته با ارائه خدمات درمراکز بهداشتی و درمانی امید به زندگی در ایران ۲۲ سال افزایش داشته و سن مردان تا ۷۱٫۵ و زن‌ها تا ۷۳ تا رسیده است.

درنگ

www.ebtekarnews.com

شنبه
۲۵ مهرماه ۱۳۹۴
شماره ۳۲۶۹

گزارش

سیگار عاملی برای افزایش امید به زندگی زنان

گروه گزارش – امید به زندگی را می توان به طور ساده ، میزان متوسط سالانه ای که انتظار می رود یک فرد در یک کشور به آن عمر برسد، تعریف کرد و شاخصی برای سنجش توسعه انسانی هر جامعه است.

مطالعات اخیر نشان می دهد زنان در سرتاسر جهان بیشتر از مردان عمر می کنند. گزارشات منتشر شده توسط سازمان بهداشت جهانی در سال ۲۰۰۲ حاکی از آن بود که امید به زندگی مردان تنها در ۶ کشور بیشتر از زنان بوده است. مطالعات اخیر به اثبات رساند در حال حاضر در هنگام تولد اعلام شده است. همچنین افزایش آمار این امر مرگ کمتر دختران در هنگام تولد اعلام شده است. همچنین افزایش آمار مردان سیگاری از دیگر عوامل بالا رفتن امید به زندگی زنان است. دانشمندان معتقدند پیشرفت های گسترده ای که در زمینه علم و فناوری پزشکی صورت گرفته می تواند عامل اصلی کاهش مرگ و میر نوزادان در هنگام تولد باشد. سن امید به زندگی در اوایل انقلاب حدود ۵۷ سال بود که طبق بررسی های صورت گرفته این شاخص در سطح کشور به ۷۲ سال افزایش یافته است. سازمان بهداشت جهانی اعلام کرد امید به زندگی در کشور زیمبابوه در حد ۳۶ سال است که در پایین ترین سطح در میان ۱۹۲ کشور عضو این سازمان قرار دارد. گزارش سازمان بهداشت جهانی نشان می دهد که امید به زندگی از بدو تولد در کشورهای موناکو و سن مارینو نیز نزدیک به ژاین است. همچنین میانگین امید به زندگی در زنان ژاپنی ۸۶ سال است که بالاترین حد در میان کشورهای جهان شمرده می شود. امید به زندگی بین مردان ژاپنی ۷۹ سال است که بدین ترتیب زاین از این حیث پس از کشورهای ایسلند و سن مارینو قرار دارد. اما امید به زندگی در کشور افغانستان و ۲۶ کشور آفریقایی به کمتر از ۵۰ سال رسیده است.

آمار سازمان جهانی بهداشت در مورد ایران

بر اساس گزارش سازمان جهانی بهداشت، احتمال مرگ برای گروه مردان در سنین ۱۵ تا ۶۰ سالگی ۱۸۰ در هزار نفر جمعیت در سال است و همین شاخص برای زنان در این مقطع سنی ۱۱۲ در هزار نفر جمعیت است. بر اساس این گزارش میزان مرگ و میر کودکان زیر ۵ سال در ایران هم ۳۶ مرگ در هر هزار نفر جمعیت و همین شاخص برای اطفال ۳۱ مرگ در هزار نفر جمعیت برآورد شده است.در همین گزارش اشاره شده است که میزان مرگ و میر نوزادان در ایران معادل ۱۹ در هزار تولد زنده و میزان مرگ و میر مادران نیز در همین سال ۷۶ در هر هزار تولد زنده است.سازمان بهداشت جهانی در این گزارش همچنین اعلام کرده است که با وجود شیوع بیماری ایدز در ایران به میزان ۱۳۳ نفر در هر ۱۰۰ هزار نفر جمعیت، میزان مرگ و میر ناشی از ایدز در ایران ۲ نفر به ازای هر ۱۰۰ هزار نفر جمعیت در سال است، همچنانکه میزان مرگ و میر ناشی از سل در ایران ۲٫۷ نفر به ازای هر ۱۰۰ هزار نفر جمعیت برآورد شده است. در این گزارش، میزان مرگ و میر وابسته به سن برای بیماریهای غیر واگیر در ایران ۴۴۲ نفر، میزان مرگ و میر ناشی از بیماری های قلب و عروق وابسته به سن ۴۶۶ نفر، مرگ و میر وابسته به سن ناشی از سرطان ۱۱۳ نفر و میزان مرگ و میر ناشی از حوادث در ایران نیز ۱۱۳ نفر به ازای هر ۱۰۰ هزار نفر جمعیت ارزیابی شده است. براساس همین گزارش، امید به زندگی در زاین ۸۲ سال بوده است که بالاترین حد در جهان شمرده می شود و در نقطه مقابل زاین، امید به زندگی در کشور زیمبابوه در حد ۳۶ سال است که در پایین ترین سطح در میان ۱۹۲ کشور عضو این سازمان قرار دارد. در این میان، کشور ایران رتبه ۱۳۳ را دارد و بر پایه این گزارش، در همین سال امید به زندگی در کشور افغانستان و ۲۶ کشور آفریقایی به کمتر از ۵۰ سال رسیده است.

امید به زندگی: تهران و گیلان بالاترین

بر اساس آخرین نتایج تحقیقات وزارت بهداشت ایران ، تهران و گیلان بالاترین و سیستان و بلوچستان پایین ترین سن امید به زندگی را دارند.امید به زندگی یکی از مهم ترین شاخص های توسعه سلامت محسوب می شود و می توان آنرا متوسط عمر افراد کشور محسوب کرد. اماگرایی که در سال ۵۷ انجام گرفت، امید به زندگی مردان ایران را ۵۷ سال نشان داد اما بر اساس آخرین بررسی غیر رسمی وزارت بهداشت در سال ۸۲، سن امید به زندگی در مردان به ۷۰ و در زنان به ۷۳ سال رسیده است.البته بر اساس آخرین گزارش غیر رسمی وزارت بهداشت ایران، تحلیل شاخص های توسعه انسانی مبتنی بر جنسیت در استان های کشور نشان می دهد کاهش شاخص مرگ و میر کودکان زیر ۵ سال از ۱۱۵ مورد مرگ در هزار تولد به ۲۴ مورد رسیده است، شاخص مرگ نوزادان از بدو تولد تا یک سالگی از ۴۰۰ نفر به ۵٫۱۸ نفر کاهش یافته و میزان مرگ و میر مادران ناشی از عوارض بارداری نیز از ۳۲۷ مورد در هر هزار تولد به ۵٫۳۵ درصد کاهش یافته است.این امراها نشان می دهد که در تمام استان ها بدون استثنا میزان امید به زندگی زنان بیشتر از امید به زندگی مردان بوده است. بیشترین فاصله امید به زندگی بین مردان و زنان، مربوط به استان های فارس با ۲٫۳، آذربایجان شرقی ۲٫۲ سال، مازندران ۲٫۱ سال و بوشهر ۲ سال بوده و کمترین اختلاف فاصله در استان های کهگیلویه و بویراحمد با ۰٫۳ سال، لرستان با ۰٫۸ سال، سیستان و بلوچستان با ۰٫۸ سال و خراسان با ۰٫۹ سال بوده است، در حالی که متوسط کشوری اختلاف امید به زندگی زنان و مردان ۲٫۸ سال است. مهم ترین عامل اثر گذار بر روی کاهش یا افزایش سن امید به زندگی، مرگومیر نوزادان و کودکان زیر یک و ۵ سال است.وضعیت ایران نسبت به دیگر کشورهای منطقه مطلوب است و در حالی است که میانگین سن امید به زندگی در کشورهای توسعه یافته در زنان ۸۴٫۶ و در مردان ۷۸٫۶ سال است.در کشورهای توسعه یافته در زنان ۶۷ سال و در مردان ۶۵ سال است که متوسط این سن در کل جهان، ۷۲ سال برای مردان و ۷۶ برای زنان اعلام شده است.پیش بینی می شود تا سال ۲۰۵۰ میلادی، سن امید به زندگی در ایران، در زنان به ۸۱٫۸ و در مردان به ۷۶ سال برسد، علت پایین تر بودن سن امید به زندگی مردان نسبت به زنان را حوادث کار، سکنه، بیماری های قلبی عروقی و تصادفات است و بر اساس آخرین نتایج تحقیقات وزارت بهداشت ایران، ۱۵٫۷ درصد از امید به زندگی مردان و ۱۷٫۵ درصد از امید به زندگی زنان ایرانی به علت ناتوانی جسمانی از دست می رود، طوری که امید به زندگی توأم با سلامت برای مردان ایرانی ۵۶٫۱ و برای زنان ایرانی ۵۹٫۱ سال است.

زنان ایرانی بیش از مردان به زندگی امیدوارند!

بر اساس شاخص های بهداشت و درمان، شناخت داروی درمانی و پیشگیری از بسیاری از بیماری های که در مقطعی از زمان باعث مرگ و میر می شد باعث افزایش زمان بقا یا عمر در کشور شده است. بررسی ها نشان می دهد که سن امید به زندگی در زنان ۷۳ سال و در مردان به ۷۱ سال رسیده است و بر این اساس زنان معمولا ۲ سال بیشتر از مردان عمر می کنند؛ به طوری که تعداد زنان بیوه بیش از مردان همسر از دست داده است.بر همین اساس، تا چند سال آینده، یکی از مشکلات کشور ما افزایش جمعیت سالمندان خواهد بود و پیش بینی می شود که تا ۱۵ سال آینده درصد جمعیت این افراد – که هم اکنون ۶ درصد است – دو رقیمی شود و به بیش از ۱۰ درصد برسد. بنابراین، نیاز است که از هم اکنون برنامه ریزان توجه ویژه و به این گروه داشته باشند. چنانچه تأمین امکانات مراقبتی برای سالمندان را برای دو دهه در نظر نگیریم، با نوعی فاجعه انسانی در مورد آنان مواجه خواهیم شد.افزایش سن امید به زندگی هم فرصت است و هم تهدید، فرصت از نظر انتقال دانیای و توانایی به نسل جوان؛ و تهدید از این بابت که اگر نپاهداها برای پوشش آنان برنامه ریزی لازم را انجام ندهند، کرامت و ارزش انسانی سالمندان لطمه می بینند و آنان بدون پشتیبانه در جامعه رها می شوند.

۴۴٫۴۷ سال و زیمبابوه با متوسط امید به زندگی از بدو تولد ۴۵٫۷۷ سال پایین ترین متوسط امید به زندگی از بدو تولد را دارند. ایران هم با متوسط سن امید به زندگی از بدو تولد ۷۱٫۱۴ سال که متوسط سن زنان ۷۲٫۷۲ سال و متوسط سن مردان۶۹٫۶۵ سال است در رتبه ۱۰۲ جهانی قرار دارد. باید در نظر داشت که آمار سازمان ملل بر اساس اطلاعات کشورها تدوین و یا پیش بینی می شود. همچنین پیش بینی ها هم بر اساس داده ها و پیشرفت های ۱۰ سال گذشته تدوین می شود.

مزم ن تا ۱۰ سال آینده، تصریح کرد: انجام پژوهش و تحقیقات در مرحله اول کارما قرار دارد واساس کارما مردم هستند که دراین راستا باید آگاهی بیشتری باشند وژانر توان آنرا در کاهش این روندها استفاده کنیم.بر اساس گزارش سازمان بهداشت جهانی،افزایش امید به زندگی درعین حال پیشرفت بیماری های خاص مانند سرطان کبد مربوط به هپاتیت(C، مصرف داروهای مخدر،اختلالات ریتم قلب یا دیابت را در سایه قرار می دهد. این

لک زده نشان می دهد که برخی از بیماری های مزمن مهم مورد غفلت قرار گرفته و درحال افزایش اند.به ویژه مشکلات سوزند درپیوند با مواد مخدر،سیروزکبد، دیابت و نارسایی مزمن کلیه ازهم ترترین آنها است.همچنین در این گزارش، ۱۰ عامل مرگ ومیردرایران به قرارزیرهستند: بیماری اسکمیک قلب، عوارض زایمان زودرس، بیماری های مادرزادی، تصادف رانندگی، سکنه مزمن، عفونت ریوی، سایر بیماری های قلبی عروقی، بیماری قلبی ناشی از فشارخون بالا، بیماری مزمن اسناد ریه، آسیب رسانی به خویش(خودکشی،اعتیاد) این عوامل بردهدهای دانشگاه های علوم پزشکی ایران" و موسسات ومراکز بهداشتی و درمانی استان های مختلف استوارشدند. مراکز وسازمان های مختلفی دراعلام رده بندی شاخص امید زندگی مشارکت دارند که سازمان ملل متحد وسازمان بهداشت جهانی برخی از آنها هستند.

بیشتر است

لک زده نشان می دهد که برخی از بیماری های مزمن مهم مورد غفلت قرار گرفته و درحال افزایش اند.به ویژه مشکلات سوزند درپیوند با مواد مخدر،سیروزکبد، دیابت و نارسایی مزمن کلیه ازهم ترترین آنها است.همچنین در این گزارش، ۱۰ عامل مرگ ومیردرایران به قرارزیرهستند: بیماری اسکمیک قلب، عوارض زایمان زودرس، بیماری های مادرزادی، تصادف رانندگی، سکنه مزمن، عفونت ریوی، سایر بیماری های قلبی عروقی، بیماری قلبی ناشی از فشارخون بالا، بیماری مزمن اسناد ریه، آسیب رسانی به خویش(خودکشی،اعتیاد) این عوامل بردهدهای دانشگاه های علوم پزشکی ایران" و موسسات ومراکز بهداشتی و درمانی استان های مختلف استوارشدند. مراکز وسازمان های مختلفی دراعلام رده بندی شاخص امید زندگی مشارکت دارند که سازمان ملل متحد وسازمان بهداشت جهانی برخی از آنها هستند.

سال برشمرد و افزود: ۱۰ درصد این تعداد زیر ۴۰ سال هستند و فردی که مخور،خانواده است.اگر به سکنه مبتلا شود،برای خانواده اش فاجعه ای به حساب می آید.

وی با اشاره به امضای پیمان نامه کشورهای این جمله ایران مبنی بر کاهش ۲۵ درصدی مرگ ومیرها دراتر بیماری های